
ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

DOI: [https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-2\(27\)-24-35](https://doi.org/10.25140/2410-9576-2023-2(27)-24-35)

УДК 330

JEL Classification: Q13; D24

Ірина Косач

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри менеджменту та адміністрування
Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів, Україна)
E-mail: irish_kos@ukr.net. **ORCID:** <https://orcid.org/0000-0003-1730-7140>
ResearcherID: [AAT-5868-2021](https://orcid.org/0009-0002-3401-8295). **Scopus Author ID:** [57220895162](https://orcid.org/0009-0002-3401-8295)

Антон Корміло

аспірант
Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів, Україна)
E-mail: antonkormylo@ukr.net. **ORCID:** <https://orcid.org/0009-0002-3401-8295>

**СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИМ
ПОТЕНЦІАЛОМ У КОНТЕКСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ
ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ**

Анотація. У статті розглянуто основні теоретичні положення стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом в умовах трансформаційних процесів національної економіки. На основі дослідження досвіду провідних країн світу визначено пріоритетні напрями державного регулювання розвитку інноваційно-інвестиційного потенціалу. Доведено, що фокус уваги стратегічного управління на сучасному етапі інноваційного розвитку пріоритетних галузей економіки орієнтований на синергетичний ефект досягнення цілей сталого розвитку та цифровізації. Виокремлено стратегічні цілі державного регулювання розвитку інноваційно-інвестиційного потенціалу. Запропоновано авторське визначення стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом в контексті системного підходу. Сформовано систему принципів стратегічного управління та запропоновано структуру системи стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом в системі національної економіки.

Ключові слова: державне регулювання; інновації; інвестиції; інноваційно-інвестиційний потенціал; стратегія; стратегічне управління; цифровізація; сталий розвиток.

Рис.: 2. Бібл.: 9.

Постановка проблеми. Інноваційна діяльність підприємств в Україні, державне регулювання розвитку галузей національної економіки відбуваються на даний час за несприятливих умов у результаті впливу російської агресії, ведення бізнесу в умовах воєнного стану, зменшення інвестиційної привабливості для іноземних партнерів. Як свідчать дослідження провідних учених у галузі інноваційно-інвестиційних процесів, сучасний етап розвитку економіки України характеризується значним скороченням інвестування та обмеженою кількістю

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

інноваційних проєктів, а також зменшенням бюджетного фінансування провідних галузей економіки. Сформувався негативна тенденція зниження обсягів інвестиційного кредитування, що супроводжується високими кредитними ставками, ризиком довгострокового кредитування та відсутністю коштів у банках. Для вирішення зазначених проблем актуальним інструментом може стати формування державної політики управління інноваційно-інвестиційним потенціалом на основі розробки комплексних програмних заходів національного та регіонального рівня, що передбачає узгодження цих проблем та здатне сформувати підґрунтя для трансформаційних управлінських процесів, пов'язаних зі становленням цифрової економіки та орієнтацією державної економічної політики на процеси сталого розвитку.

Аналіз останніх досліджень у публікацій. Проблематика формування сприятливих умов для інноваційного розвитку національної економіки, розробка відповідних механізмів державного управління та державної політики у сфері інвестиційного забезпечення інноваційних процесів в умовах трансформацій знаходяться у фокусі наукових досліджень таких вітчизняних учених, як С. А. Володін [1], А. А. Глушенкова [2], Е. М. Забарна [3], І. І. Кичко, В. Ф. Савченко [4], І. А. Косач [5], О. В. Попело [6] та ін. Більшість наукових праць присвячена умовам формування інноваційно-інвестиційного потенціалу, його оцінці та розробці перспективних напрямів використання як у розрізі окремих підприємств, так і на рівні макроекономіки.

Виділення недосліджених частин загальної проблеми. Проте складні економічні умови, у яких опинились суспільство та галузі народного господарства в результаті впливу спочатку пандемічних процесів, а потім воєнної агресії РФ, паралельно зі становленням цифрової економіки та відповідними процесами економічних трансформацій потребують розробки нових теоретико-прикладних підходів до державного регулювання інноваційно-інвестиційного потенціалу стратегічних галузей національної економіки.

Мета статті полягає в розробці основних теоретичних положень стратегічного управління розвитком інноваційно-інвестиційного потенціалу в умовах трансформаційних процесів, що викликані становленням цифрової економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як доводять дослідження авторів, категорія «інноваційно-інвестиційний потенціал» стала об'єктом наукової уваги наприкінці 70-х років минулого століття

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

у зв'язку з активізацією інноваційних процесів та потребою в економічному обґрунтуванні його ресурсного забезпечення. Узагальнення поглядів вчених [7; 8] дає змогу виокремити в структурі потенціалу взаємозв'язок інноваційної та інвестиційної підсистем, які виступають основою інтенсивного економічного розвитку та ресурсною базою національної економіки. Водночас державна економічна політика забезпечує управління інноваційно-інвестиційною діяльністю на основі розробки відповідних організаційних, правових та фінансових механізмів. Як зазначають у своєму дослідженні Т. Шестаковська та Т. Батракова, для забезпечення ефективності інноваційної системи національної економіки державі необхідно мати чіткий план дій (стратегію) з метою забезпечення узгодженості відповідних регуляторних функцій з соціально-економічними інтересами суб'єктів інноваційно-інвестиційної діяльності [9].

Дослідження досвіду провідних країн світу в напрямку управління інноваційно-інвестиційним потенціалом дало змогу виокремити такі пріоритетні напрями державної політики у цій сфері:

- 1) орієнтація на впровадження великих інноваційних проєктів та співпрацю в цій сфері держави та бізнесу (Франція, США, Велика Британія);
- 2) формування сприятливого інвестиційного клімату для ефектвної реалізації інноваційних можливостей компаній (Німеччина, Швеція, Швейцарія);
- 3) розвиток інноваційної інфраструктури, поєднання досліджень та виробничої діяльності (Південна Корея, Японія).

Процес управління інноваційно-інвестиційним потенціалом ґрунтується на комплексній взаємодії між органами державної влади всіх рівнів, науково-дослідними установами та підприємствами, що забезпечує системність та багаторівневність реалізації державної політики у сфері сприяння інноваційно-інвестиційному розвитку. Врахування багатоаспектності управління інноваційно-інвестиційним потенціалом стає можливим на засадах системного підходу, що дозволяє розглядати складові стратегічного управління як складну систему елементів, чинників впливу, діючих принципів та законів розвитку. Системність дозволяє наголошувати на цілісності, взаємозалежності елементів та фокусуванні на ефективній реалізації розроблених заходів.

Проблеми ефективного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом провідних галузей національної економіки в умовах недостатньої активності процесів інноваційного розвитку, спричинених військовими діями та економічною кризою, потребують формування

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

відповідних механізмів як на рівні підприємств, так і макро- та мезо-економічному рівнях, що передбачає чітке структурування складових механізму, передбачення факторів зовнішнього впливу. Розробці даних механізмів має передувати формулювання концепції стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом на основі системного підходу з визначенням відповідних цілей та принципів. Дієвість стратегічного підходу до розробки та прийняття управлінських рішень підтверджується наступними положеннями:

- здатність врахувати вплив факторів на процес трансформації управлінських дій в напрямку активізації формування та використання інноваційно-інвестиційного потенціалу провідних сфер економіки;

- здатність формування та подальшої координації зв'язків між складовими системи державного управління інноваційним розвитком на засадах використання інноваційно-інвестиційного потенціалу як пріоритетного об'єкта управління;

- можливість узгодження та синхронізації інтересів суб'єктів господарювання з метою мотивації інвестиційної активності в напрямку впровадження інноваційних проєктів, використання цифрових технологій та інструментів в умовах становлення цифрової економіки.

Впровадження концепції стратегічного управління в процес формування та ефективного використання інноваційно-інвестиційного потенціалу дозволить аналізувати та визначати тенденцію змін екзо- та ендогенних параметрів, вплив ринкової кон'юнктури, тренд змін асортиментної політики суб'єктів господарювання, інноваційність продукції, попит на неї та відповідність європейським стандартам. Отже, нами пропонується стратегічне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом розглядати як вираження системного підходу до обґрунтування підходів, принципів, методів забезпечення взаємодії системи державного управління інноваційним розвитком, що має відображення в комплексі управлінських рішень, спрямованих на реалізацію організаційного, нормативно-правового та фінансового механізмів державного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом із трансформацією розвитку суб'єктів економіки в контексті цифровізації. Отже, фокус уваги стратегічного управління на сучасному етапі інноваційного розвитку пріоритетних галузей економіки орієнтований на синергетичний ефект досягнення цілей сталого розвитку та цифровізації, що є вкрай важливим у контексті європейської інтеграції України.

Таким чином, серед пріоритетних цілей стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом доцільно назвати такі:

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

1) економічна ціль – забезпечення зростання обсягів виробництва товарів та послуг пріоритетних галузей економіки, розвиток підприємництва;

2) ринкова ціль – підсилення ринкової позиції підприємств на внутрішньому та зовнішньому ринках в умовах кризових явищ, забезпечення стабільності ринкової позиції, створення можливостей для розвитку цифрових інновацій, умов для екоінноваційного розвитку;

3) соціальна ціль – вирішення проблем зайнятості за рахунок розширення виробничих можливостей підприємств; формування персоналу, що володіє компетенціями у сфері використання цифрових технологій та інструментів;

5) екологічна ціль – використання технологій та впровадження управлінських рішень, що вирішують проблему ефективного використання природних ресурсів, джерел енергії та здатні відновити стан навколишнього середовища як основи «зеленої економіки».

Проте досягнення визначених цілей пов'язано із дотриманням наступних вимог, що висуваються до стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом економіки:

1) заходи стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом мають бути чітко структуровані за рівнями виконання та етапністю;

2) в контексті системної методології розробка та реалізація заходів стратегічного управління ґрунтується на відповідній системі управління, що розглядається як сукупність відповідальних суб'єктів державного управління та бізнесу за реалізацію напрямків на основі використання сучасних методів та підходів оцінки, стратегічного аналізу, планування та прогнозування.

Аксіоматичним вважаємо наступне положення: формування системи стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом із подальшим здійсненням стратегічних заходів передбачає узгодження управлінських рішень з оцінкою наявних ресурсів, зокрема виробничого, фінансового, інтелектуального, ринкового потенціалу, які впливають або здатні впливати на забезпечення синергетичного ефекту від активізації інвестиційної діяльності та реалізації інноваційних процесів. Відповідно до цього, першочерговою умовою реалізації вищезазначених положень є інтеграція процесів стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом до загального організаційно-правового механізму інноваційно-інвестиційного розвитку економіки.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Розробка вищеназваних положень потребує окремого розгляду принципів, які дозволяють розкрити засади впливу стратегічних напрямів на управлінський процес ефективного формування інноваційно-інвестиційного потенціалу. Визначення системних закономірностей в якості концептуальних дозволяє виокремити наступні принципи стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом (рис. 1). Визначені принципи враховують закономірності формування та функціонування систем, а їхня реалізація дасть змогу підвищити ефективність переходу галузей економіки до цифрового розвитку з використанням сучасних методів впливу на інноваційно-інвестиційну діяльність.

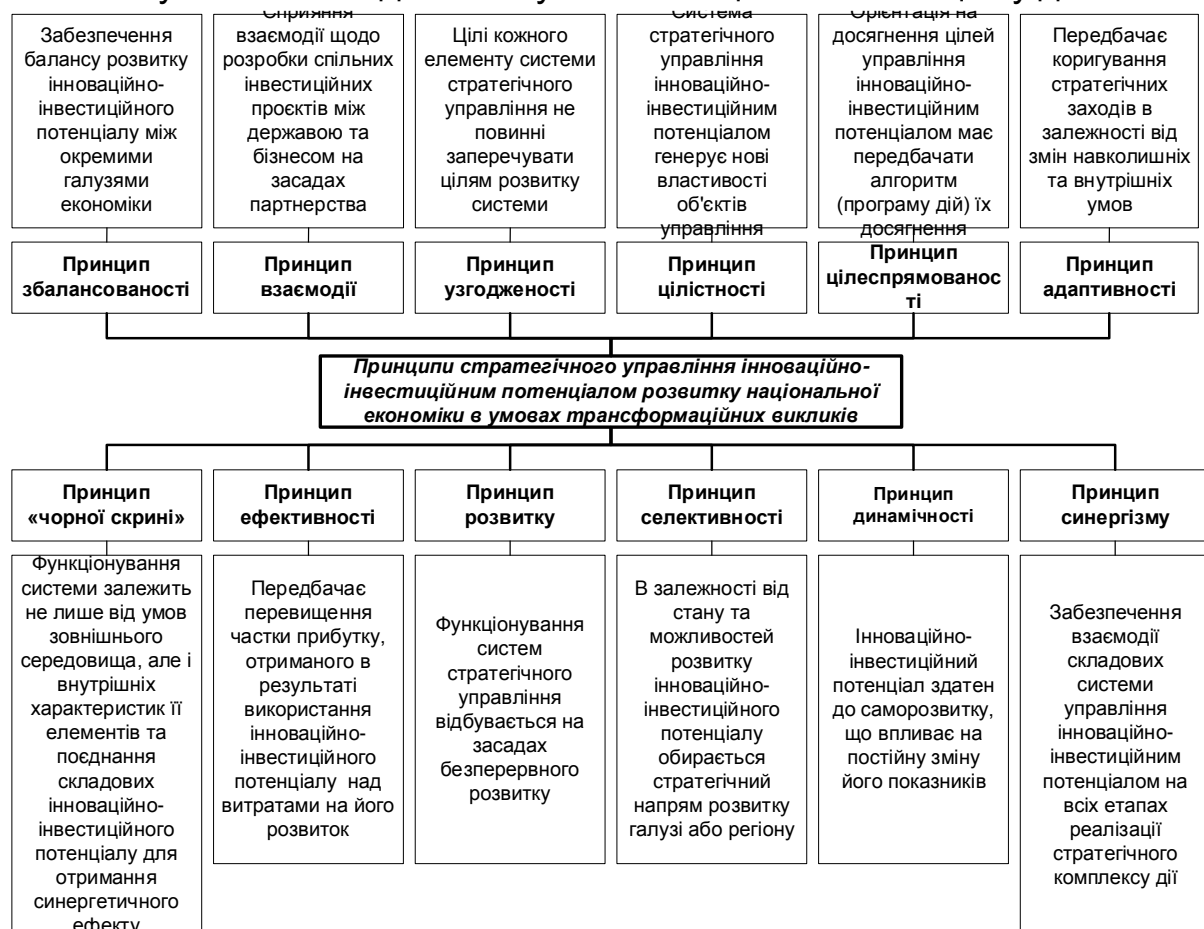

Рис. 1. Система принципів стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом

Джерело: розроблено авторами.

Таким чином, використання системного підходу дає змогу визначити систему стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом як складну систему, яка сприяє трансформації інноваційно-

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

інвестиційних процесів в нову площину, базисом якої є цифрові технології та інструменти, біоекономіка та стійкий економічний розвиток. На основі зазначеного вище вважаємо доцільним концептуалізувати параметри системи стратегічного управління (рис. 2).

Рис.2. Параметри системи стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом

Джерело: розроблено авторами.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Отже, проблеми формування, розвитку та ефективного використання інноваційно-інвестиційного потенціалу та досягнення відповідних цілей стратегічного управління розкриваються на основі використання системного підходу в контексті функціонування системи стратегічного управління. Вектор сталого розвитку галузей економіки та впровадження цифрових технологій у виробничий процес пріоритетних галузей економіки тісно пов'язані з інфраструктурними ланками національної економіки та сферою соціального розвитку й вирішенням проблем зайнятості та рівня життя населення. Отже, інноваційний розвиток та інвестиційна активність здійснюються під впливом різноманітних процесів та явищ в економіці, направлених на стабілізацію соціально-економічних процесів на державному та регіональному рівнях. Синергетичний аспект стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом дає змогу висунути тезу про атрактивну природу системи стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом, тобто елементи системи здатні мінімізувати деструктивну дію загроз інноваційно-інвестиційного розвитку та негативних факторів внутрішнього та зовнішнього середовища в умовах трансформації підходів державного управління.

Концептуалізація використання системного підходу визначається здатністю до синтезу різних сторін явища або об'єкта, їхньої інтеграції, що є дієвим в умовах взаємодії інвестиційної активності та інноваційних можливостей. Як доводить практика використання системного підходу в управлінні, він здатен розв'язати практичні управлінські проблеми та сприяє раціональності процесу прийняття управлінських рішень.

Систему стратегічного управління інноваційно-інвестиційним потенціалом вважаємо за доцільне деталізувати наступним чином:

1. Підсистема стратегічного розвитку інноваційно-інвестиційного потенціалу. Функціональна складова даної підсистеми полягає у визначенні пріоритетних стратегічних напрямків розвитку інноваційно-інвестиційного потенціалу залежно від можливостей окремої галузі та здатності її до реалізації трансформаційних процесів у контексті цифровізації.

2. Підсистема інформаційного забезпечення та моніторингу.

Стратегічне управління базується на аналітичній оцінці стану інноваційно-інвестиційного потенціалу із врахуванням впливу зовнішніх та внутрішніх загроз, що в подальшому створює передумови для обґрунтування подальших дій у сфері цифровізації. Таким чином, важливості

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

набуває повнота інформації щодо динаміки процесів цифрових трансформацій з урахуванням світових тенденцій сталого розвитку.

Використання результатів проведеної оцінки та даних синтез-моніторингу мають скласти основу для розробки стратегічних напрямів управління інноваційно-інвестиційним потенціалом.

3. Підсистема організаційного та нормативно-правового забезпечення. Передбачається планування заходів із регламентації оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу, удосконалення процедур сертифікації, стандартизації та ліцензування згідно з європейськими нормами.

4. Підсистема мотиваційної взаємодії. До функцій зазначеної підсистеми належить розробка мотиваційних заходів, направлених як на стимулювання інноваційної та інвестиційної діяльності підприємств, так і на врахування інтересів зацікавлених груп (регіональної влади, органів місцевого самоврядування, споживачів товарів та послуг, інвесторів).

5. Підсистема оцінки результативності. Включатиме розробку заходів з оцінки стану інноваційно-інвестиційного потенціалу після відповідних змін і трансформацій із врахуванням специфіки розвитку окремої галузі.

Висновки та пропозиції. Стратегічне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом має бути структурованим процесом, що в підсумку забезпечить послідовність розв'язання завдань для досягнення поставлених стратегічних цілей в умовах сталого розвитку, а від структурного наповнення системи стратегічного управління, інструментів та механізмів залежить безпосередньо здатність конкретних підприємств, установ та суспільства в цілому до впровадження процесів цифровізації. Реалізація заходів стратегічного управління передбачає, у тому числі й виконання завдань тактичного характеру, пов'язаних з підтримкою стійкого розвитку національної економіки та її окремих галузей.

Список використаних джерел

1. Володін С. А. Теоретичні засади формування і реалізації інноваційного потенціалу в розвитку економіки [Електронний ресурс] / С. А. Володін, О. І. Чекамова // Економіка АПК. – 2017. – № 5. – С. 65-72. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/E_apk_2017_5_12.

2. Глушенкова А. А. Структура інноваційного потенціалу підприємств сфери телекомунікацій та інформатизації / А. А. Глушенкова // Економіка. Менеджмент. Бізнес. - 2016. - № 4 (18). - С. 100-106.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

3. Кичко І. І. Стратегічні орієнтири інвестиційно-інноваційного розвитку в Україні / І. І. Кичко, В. Ф. Савченко // Здобутки і проблеми євроінтеграційних зрушень в Україні на сучасному етапі : монографія / за заг. ред. В. Ф. Савченка, Л. М. Мекшун. – Чернігів : ЧНТУ, 2018. – С. 8-29.

4. Забарна Е.М. Інноваційно-інвестиційний фактор економічного розвитку України / Забарна Е.М. – Одеса : Ін-т проблем ринку та екон.-екол. досліджень НАН України, 2006. – 304 с.

5. Косач І. А. Фінансовий механізм інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства: сучасні аспекти / І. А. Косач, А. В. Жаворонок, А. В. Дегтярьов // Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління. – 2021. – № 1. – С. 3-9.

6. Methodological Approaches to the Evaluation of Innovation in Polish and Ukrainian Regions, Taking into Account Digitalization / Popelo O., Tulchynska S., Revko A., Butko M., Derhaliuk M. // Comparative Economic Research. Central and Eastern Europe. – 2022. – № 25(1). – Pp. 55-74. DOI: <https://doi.org/10.18778/1508>.

7. Фінансова політика інвестиційно-інноваційного розвитку України: монографія / за ред. В. Г. Дем'янишина. – Тернопіль: ТНЕУ, 2014. – 464 с.

8. Дубина М. В. Проблеми активізації формування та залучення інвестицій у розвиток національної економіки / Дубина М. В., Пілевич Д. С. // Науковий Вісник: фінанси, банки, інвестиції. – 2014. – № 1 (26). – С. 94-101.

9. Шестаковська Т. Л. Світовий досвід формування та реалізації державної політики інноваційного розвитку аграрного сектору / Т. Л. Шестаковська, Т. І. Батракова // Інвестиції: практика та досвід. – 2019. – № 14. – С. 65–70.

References

1. Volodin, S.A., Chekamova, O.I. (2017). Teoretychni zasady formuvannya i realizatsiyi innovatsiynoho potentsialu v rozvytku ekonomiky [Theoretical foundations of the formation and implementation of innovative potential in the development of the economy]. *Ekonomika APK – Economy of agro-industrial complex*, 5, 65-72. http://nbuv.gov.ua/UJRN/E_apk_2017_5_12.

2. Hlushenkova, A.A. (2016). Struktura innovatsiynoho potentsialu pidpryemstv sfery telekomunikatsiy ta informatyzatsiyi [The structure of innovative potential of enterprises in the field of telecommunications and informatization]. *Ekonomika. Menedzhment. Biznes – Economy. Management. Business*, 4(18), 100-106.

3. Kychko, I.I., Savchenko, V.F. (2018). Stratehichni oriientyri investytsiino-innovatsiynoho rozvytku v Ukraini [Strategic landmarks of investment and innovation development in Ukraine]. *Zdobutky i problemy yevrointehratsiinykh zrushen v Ukraini na suchasnomu etapi [Achievements and problems of European integration shifts in Ukraine at the current stage]*. ChNTU.

4. Zabarna, E.M. (2006). *Innovatsiino-investytsiyniy faktor ekonomichnoho rozvytku Ukrainy [Innovation and investment factor of economic development of Ukraine]*. In-t problem rynku ta ekon.-ekol. doslidzhen NAN Ukrainy.

5. Kosach, I.A., Zhavoronok, A.V., Dehtiarov, A.V. (2021). Finansovyi mekhanizm in-novatsiino-investytsiynoho rozvytku pidpryemnytstva: suchasni aspekty [Financial mechanism of innovation and investment development of entrepreneurship: modern aspects]. *Problemy suchasnykh transformatsii. Serii: ekonomika ta upravlinnia – Problems of modern transformations. Series: economics and management*, (1), 3-9.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

6. Popelo, O., Tulchynska, S., Revko, A., Butko, M., Derhaliuk, M. (2022). Methodological Approaches to the Evaluation of Innovation in Polish and Ukrainian Regions, Taking into Account Digitalization. *Comparative Economic Research. Central and Eastern Europe*, 25(1), 55-74. <https://doi.org/10.18778/1508>.

7. Demianyshyn, V.G. (2014). *Finansova polityka investytsiyno-innovaciynogo rozvytku [Financial policy of investment and innovation development of Ukraine]*. TNEU.

8. Dubyna, M.V., Pilevych, D.S. (2014). Problemy aktyvizatsii formuvannia ta zaluchennia investytsii u rozvytok natsionalnoi ekonomiky [Problems on activation of the formation and attraction of investments in the national economy development]. *Naukovyi Visnyk: finansy, banky, investytsii – Scientific Bulletin: finance, banks, investments*, 1(26), 94-101.

9. Shestakovska T. L., Batrakova T. I. (2019) Svitovi dosvid formuvannia ta realizatsii derzhavnoi polityky innovatsiinoho rozvytku ahrarynogo sektoru [World experience in the formation and implementation of the state policy of innovative development of the agrarian sector]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, 14, 65–70.

Отримано 03.10.2023

УДК 330

JEL Classification: Q13; D24

Irina Kosach

Doctor of Economics, Professor,

Professor of Management and Administration Department

Chernihiv Polytechnics National University (Chernihiv, Ukraine)

E-mail: irish_kos@ukr.net. ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1730-7140>

ResearcherID: [AAT-5868-2021](https://orcid.org/0000-0003-1730-7140). Scopus Author ID: [57220895162](https://orcid.org/0000-0003-1730-7140)

Anton Kormilo

PhD Student

Chernihiv Polytechnics National University (Chernihiv, Ukraine)

E-mail: antonkormylo@ukr.net. ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-3401-8295>

**STRATEGIC MANAGEMENT OF INNOVATION AND INVESTMENT
POTENTIAL IN THE CONTEXT OF TRANSFORMATION PROCESSES
OF ECONOMY STATE REGULATION**

Abstract. *The article examines the main theoretical principles of strategic management of innovation and investment potential in the conditions of transformational processes of the national economy. The purpose of the article is to develop the main theoretical provisions of strategic management of the development of innovation and investment potential in the conditions of transformational processes caused by the formation of the digital economy.*

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

The process of managing innovation and investment potential is based on complex interaction between state authorities at all levels, research institutions and enterprises, which ensures the systematic and multi-level implementation of state policy in the field of promoting innovation and investment development. Based on the research the experience of the leading countries of the world it has been determined the priority areas of state regulation by the development of innovation and investment potential. It has been proved that the focus of attention of strategic management at the current stage of innovative development of priority sectors of the economy is focused on the synergistic effect of achieving the goals of sustainable development and digitalization. The strategic goals of state regulation of the development of innovation and investment potential have been highlighted. It has been determined that the priority goals of strategic management of innovation and investment potential are economic, social, market and environmental goals. The basic requirements for the strategic management of the innovation and investment potential of the economy have been substantiated. The author's definition of strategic management of innovation and investment potential in the context of a systemic approach has been proposed. A system of strategic management principles has been formed and the structure of the system of strategic management of innovation and investment potential has been proposed. The use of a systemic approach makes it possible to define the system of strategic management of innovation and investment potential as a complex system that contributes to the transformation of innovation and investment processes into a new plane, the basis of which is digital technologies and tools, bioeconomy and sustainable economic development.

Keywords: state regulation; innovations; investments; innovation and investment potential; strategy; strategic management; digitalization; sustainable development.

Fig.: 2. References: 9.

Бібліографічний опис для цитування:

Косач І., Кормило А. Стратегічне управління інноваційно-інвестиційним потенціалом у контексті трансформаційних процесів державного регулювання економіки. *Науковий вісник Полісся*. 2023. № 2(27). С. 24-35.